

К Не, не... Познава те аз... Довери ми се... ~~Както~~ както аз
на тебе, най-верния... ~~Гла в шатрата~~ и ...

М. Навежда се чако за да не го гледа лицето.

с вдигнати ръце

К Защо си така умислен напоследък и не смееш да
мен погледнеш в очите?

М. Няма нищо, господар!

К Болен ли си? Или ти дотека войната?

М Стара една рана ме заболя... /улавя се за рамото / затова
извръща лице

К Не, не... Познавам аз... Довери ми се Както аз на тебе...

Най-верния...

/М се навежда още по-чако да го не гледа
в очите/

А сега... Иди се нахрани и малко преди втората
треба ела при мене! Искам да ми кажеш какво ти теш на душата.

Ако мога ще изпълня желанието ти...

М Ще д ~~Гла~~, господар!